

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ὑπὸ τίνος ὁρους δυνάμεθα νὰ διαλλαγῶμεν πρὸς τοὺς Βουλγάρους). — Κιλικία. — Ἡπειρος (τὰ προοίμια τῆς διοικήσεως τοῦ Σειφουλλὰχ πασᾶ). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. — Κύπρος (προσωρινὴ μεσίσις τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Πόντος (στατιστικὴ τῶν κοινοτήτων τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος). — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Μαρτίου 1906

Μεταξὺ τῶν κατορθωμάτων τῶν εὐγενῶν καὶ τιμίων πρωτεργατῶν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ νῦν διεξαγομένου ἐθνικοῦ ἀγῶνος τὸ ἐλάχιστον δὲν εἶναι, ὅτι καὶ οἱ Βούλγαροι αὐτοὶ ἤρχισαν ἀναγνωρίζοντες τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Ὅτε ἄνευ ἀμύνης ἐσφαζόμεθα καὶ ἄνευ προστασίας ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ποικιλοῦντων ἄλλων φιλανθρώπων μεταρρυθμιστῶν, οἱ γόοι ἡμῶν καὶ αἱ σπαρακτικαὶ φωναὶ ἐξελαβάνοντο ὡς γυναικῶν θρήνοι, ὡς δειγμάτων ἀνανδρίας, ὡς γνωρίσματα ἐσχάτης καταπτώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ προέβησαν καὶ ἔτι περαιτέρω οἱ φιλοβούλγαροι ὕβρισται. Ἠονήθησαν ἡμῖν καὶ ὅτι ὑπαρχει ἐλληνισμός ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀλλ' ἡ γενικὴ ἐγκατάλειψις, τί λέγω; τὴ καθολικὴν καθ' ἡμῶν μίσησιν! — ὦ! εἴθε αἰετοποτε παρὰ πάντων νὰ μισώμεθα! — ἐσφρόνισεν ἡμᾶς. Μᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι ὁ θῆλων νὰ σωθῇ, ἀρπάζει ἰδίᾳ χειρὶ τὴν σωτηρίαν. Καὶ ἀκόντων τῶν Τούρκων καὶ ἀνθισταμένων τῶν Εὐρωπαίων ἐκδιχτήρια ὑψώθη τοῦ ἐλληνισμοῦ ἡ χεὶρ κατὰ τῶν ἀδελῶν καὶ ἀποίνει δολοφονούντων Βουλγάρων. Δικαιοσύνην ἐζητήσαμεν καὶ δικαιοσύνην οὐδεὶς ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀντ' αὐτῆς εὐρομεν τὴν χλεύην καὶ τὰ ραπίσματα μικρῶν καὶ μεγάλων. Τότε ἐστράφημεν, τοῦθ' ὅπερ πρέπει αἰετοποτε νὰ πράττωμεν, ἀπαξ ἔτι πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. Συνεκροτήσαμεν τὰ ἔκτακτα ἐκείνα καὶ πλανώμενα δικαστήρια, ὧν τὰς ἀποφάσεις ἐξαγγέλλει ὁ κρότος τοῦ πυροβόλου καὶ καθιστᾷ μακρότατα ὁρατὰς ἡ λάμψις τοῦ γεγυμνωμένου ξίφους.

Ποῦ εἶναι οἱ δολοφόνοι τῶρα; Ἐκρύβησαν εἰς τὰς λόχμας, ὅθεν χθὲς ἐνήδρευον τοὺς ἀόπλους Ἑλληνας διαβάτας, καὶ ἀπὸ τῶν τρεμουσῶν χειρῶν ἐξέπεσε τὸ δολοφόνον ἔπλον, φωναὶ δὲ βραγχναὶ ἀκούονταί μόνον ἐκλιπαροῦσαι τὴν φιλάνθρωπον προστασίαν τῆς Εὐρώπης κατὰ τῶν δολοφόνων! Ἑλλήνων.

Λοιπὸν ὑπάρχουσιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἑλληνας καὶ δὴ τοσοῦτοι, ὥστε νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν τοὺς Βουλγάρους, οὓς ὁ ἐξωνημένος τύπος τῆς Εὐρώπης ἀνωμολόγει ὡς ἀποκλειστικούς κυρίους τῆς Μακεδονίας; Τοῦτο ὁμολογοῦσι νῦν καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι.

«Ἐπλανήθημεν» εἶπε περίπου ὁ πρόφην πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Δάνεφ πρὸς τὸν Γάλλον δημοσιογράφον Παγιαρές, πρὸς τὸν εὐγενῆ τοῦτον καὶ ἀκάματον καὶ θαυμαστὸν τῇ ἀληθείᾳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς συναυλίας τῶν ψευδολογούντων δημοσιογράφων τῆς Εὐρώπης κήρυκα τοῦ δικαίου τῆς ἐλληνικῆς Μακεδονίας «ἐπλανήθημεν ὑπερτιμήσαντες τὰς ἡμετέρας δυνάμεις ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀσυνέτως ἐπιστεύσαμεν, ὅτι διὰ τῆς τρομοκρατικῆς πολιτείας τῶν κομιτατῶν θὰ ἐγινόμεθα τάχιστα ἀποκλειστικοὶ κύριοι αὐτῆς. Τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλοι (οἱ Ἑλληνας), καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Μακεδονίας ἀντὶ τῆς πλησιάζουσας πρὸς τὸ ὅριον τῆς πραγματοποιήσεως ἀπεμακρύνθη κατὰ παρασάγγας. Δὲν εἶναι ἄλλως δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἰερός οὗτος σκοπὸς ἢ διὰ τῆς συνεννοήσεως τῶν δικαιοῦχων, διὰ τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ ἀνευ ὑπερβολῶν καθορισμοῦ τοῦ ὅ,τι εἰς ἑκαστὸν ἀνήκει».

Ὅσον δὴποτε μέγα καὶ σφοδρὸν καὶ ἂν εἶναι τὸ βαθύτατα χωρίζον ἡμᾶς τοὺς Ἑλλη-

νας ἀπὸ τῶν Βουλγάρων μῖσος, τὰ ἐλληνικὰ ὧτα ὑπῆρξαν αἰετοποτε εὐαίσθητα πρὸς τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας. Αἱ χῶραι αἱ ἐντὸς τῶν τριῶν βιλαετιῶν περιλαμβανόμεναι δὲν ἀνήκουσι πᾶσαι εἰς τὴν κυρίως ἐλληνικὴν Μακεδονίαν. Τοῦτο οὐδέποτε ἠρνήθημεν ἡμεῖς εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ οὐδέποτε θὰ ἀρνηθῶμεν. Ἀλλ' ὅ,τι προτείνει ἡμῖν σήμερον ὁ Δάνεφ, τὸν εἰλικρινῆ ἄνευ ὑπερβολῶν σωβινιστικῶν καθορισμῶν τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων, προτεῖναμεν πρῶτοι ἡμεῖς ἐν ἔτει 1890 διὰ τοῦ μεγάλου Τρικούπη.

Πῶς ἐξεμεταλλεύθη τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ Ἑλλήνος πολιτευτοῦ ἡ σχολία τοῦ Σταμπούλφ διπλωματία εἶναι γνωστὸν παγκοσμίως. Τὴν φιλίαν τεينوμένην πρὸς τὸν Τρικούπην χεῖρά του ὁ Σταμπούλφ εἶχε περιλαβεῖν διὰ τοῦ δηλητηρίου τῆς προδοσίας καὶ πρὶν ἢ ὁ Ἑλλήν πολιτευτὴς φθάσῃ εἰς Ἀθήνας, ὁ Σουλτᾶνος ἐγίνωσκεν ὅ,τι ἐλέγχθη ἐν Σοφίᾳ.

Ἀπέθανον ἤδη ἀμφότεροι καὶ ὁ Τρικούπης καὶ ὁ Σταμπούλφ, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐπιζῶσιν αἱ γυναικαὶ καὶ τὰ φρονήματα ἐν Σοφίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Ὁ Σαρᾶφωφ καὶ ὁ Τσόνσεφ εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἰδεῶν τοῦ Σταμπούλφ, τοῦ δόλου καὶ τοῦ ψεύδους. Ἐπιζητεῖται ἡ αὐτονομία δὴθεν τῆς Μακεδονίας — καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις, τὸ ὑποκριτικὸν καὶ δόλιον τοῦτο πολιτικὸν κατασκευάσμα, εἶναι βουλγαρικὸν κατόρθωμα — ἔργῳ δὲ ἐπιδιώκεται ὁ ἐκβουλγαρισμὸς αὐτῆς μέχρι τῶν ὁρίων καὶ πέραν ἔτι τῶν ὁρίων τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Ἀλλ' ἀντὶ ἐλευθερίας οἱ ἀρνούμενοι Μακεδόνες νὰ λέγονται καὶ νὰ γίνωσι Βούλγαροι, λαμβάνουσι τὸν θάνατον καὶ τὸν θάνατον, βλέπουσι πυρπολούμενα τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας, ἀτιμαζόμενους τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας. Μισοῦσι τοὺς Τούρκους οἱ Βούλγαροι καὶ φονεύουσιν αὐτούς, ὅταν δυνήθωσι καὶ ὅταν πρὸ πάντων δὲν εὐρίσκωσι πρὸς σφαγὴν Ἑλληνας προχείρους. Ἀν δὲ οὗτοι δείξωσι διαθέσεις ἀμύνης, τότε στρέφονται πρὸς τὸν μιστὸν Τούρκον, ἐκλιπαροῦσι τὴν προστασίαν του καὶ συκοφαντοῦσι τοὺς Ἑλληνας.

Ἡμεῖς ἐδῶ οἱ ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν καταγγελλομένην ἡμῶν πανουργίαν φρονούμεν ὅ,τι ἐπρόκειτο ὁ Τρικούπης, διότι τοῦτο ὑπαγορεύει ἡμῖν ἡ μακρὰ ἱστορικὴ παράδοσις, ὅτι εἰς μόνον τρόπον ὑπάρχει βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν δουλευόντων λαῶν, ἡ τελεία ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τοῦτου, ὅτι ἐν τῇ λογικῇ Μακεδονίᾳ ὑπάρχουσι καὶ ζῶναι μὴ ἐλληνικαί, ὅτι πρὸς τὴν ταχυτέραν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀτυχοῦς παύτης χώρας ἀναγκασιόταται εἶναι ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰλικρινὴς συνεννόησις τῶν γειτνιαζόντων πρὸς τὴν Μακεδονίαν χριστιανικῶν κρατῶν, ὅτι ἂν πρόκηται οἱ Ἑλληνας τῆς Μακεδονίας νὰ μεταλλάξωσι τὸν τουρκικὸν ζυγὸν ἀντὶ τοῦ βουλγαρικοῦ, θὰ δαπανήσωμεν καὶ τὸ τελευταῖον φυσίγγιον, ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν ἀνήκεστον ταύτην δι' ἡμᾶς συμφόραν, ὅτι χιλιῶναις προτιμώμεν τοὺς Τούρκους τῶν Βουλγάρων καὶ, ὅταν ἡ ὥρα ἐπιστῇ, ἔχομεν ἀπόφασιν καὶ μόνον καὶ κατὰ παντὸς ἀνθισταμένου νὰ πορευθῶμεν τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐλληνικοῦ γένους. Ὅ,τι φρονούμεν, αὐτὸ καὶ λέγομεν καὶ πράττομεν, τοῦ νοῦ δὲ τὰς σκέψεις μαρτυροῦσιν ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῆς ἡμέρας τῶν χειρῶν μας τὰ ἔργα.

Νὰ διαλλαγῶμεν καὶ συνεννοηθῶμεν καὶ ὁμολογήσωμεν πρὸς τοὺς Βουλγάρους! Καὶ διὰ τί ὅχι! Νὰ παύσωμεν τὸν ἄγωνα τῆς ἀμύνης; Ἀλλὰ τίς ἀρνείται; Ἀλλὰ πρὸ τούτων πρέπει νὰ φιωθῇ τὸ δολοφονικὸν βουλγαρικὸν πυροβόλον καὶ νὰ θρυμματισθῇ τὸ ἐγχειρίδιον τὸ νύκτωρ βυθιζόμενον εἰς ἐλληνικὰς σάρκας. Ἀλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ ἀποπλύνωσιν οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ τὴν κηλιδὰ τῆς σταμπουλφικῆς ἀτιμίας ἀπὸ τῶν χειρῶν των. Θὰ σφίξωμεν αὐτὰς προθυμότητά, ἀλλὰ καθαρίας. Ἀλλὰ τῶν γνωμένων καὶ γεννησμένων αἰτίαι δὲν εἴμεθα οἱ Ἑλληνας. Τελευταῖοι ἤρχισαμεν καὶ τελευταῖοι θὰ παύσωμεν ἀγωνιζόμενοι.

ΚΙΛΙΚΙΑ

Ἡ ἀναχώρησις ἐκ Μερσίνης τοῦ ψευδο-μητροπολίτου Ἀλεξάνδρου Ταχάν — Ἡ μανία τῶν προσηλυτισθέντων εἰς τὰ ρωσικὰ σχέδια Ἀραβοφόνων Μερσίνης. — Αἰκαταγγελία καὶ συκοφανταίαι αὐτῶν. — Ἐπιθέσεις καὶ τραυματισμὸς τοῦ διερχομένου τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βηρυτοῦ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1906.

Ἐκομίσθη εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου πρὸ δύο ἀκριβῶς ἡβδομάδων εἰς Ἀμασὶν ἐπιστρέφων κατησχυσμένος ὁ ψευδομητροπολίτης Ταρσοῦ καὶ Ἀδᾶν Ἀλεξάνδρος Ταχάν. Εἰς μάτην τὰ ρωσικὰ ρούβλια, ἡ ρωσικὴ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν πίσις, αἱ σκευφαῖαι τοῦ Ἑλλήνος ἀρνησάτριάς. Τὸ δικαίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Κιλικίας καὶ ἡ καρτερικὴ ἐπιμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου τοῦτου ἐθιζάμβυσαν τελευταῖον.

Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς Μερσίνης νομοταγὴς καὶ πεπαισθημένος ὑπῆκουσεν εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ διοικητοῦ Μερσίνης καὶ εἰς οὐδεμίαν προέβη ἀποδοκιμασίαν κατὰ τοῦ σφετεριστοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου, ὅτε ἀπῆρχετο συνοδευόμενος μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ μόνου τοῦ Ρώσου ὑποπροξένου, ὅστις ὡς ἄλλος κατὰ δόξαν ἐβλάδιζε κύπτων τὴν κεφαλὴν. Ἀρα ἐκ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἠσθάνετο διὰ τὰς πράξεις του;

Ὁ ἀποπεμφθεὶς Ἀραφ καλὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐξωνημένος οὗτος εἰς τὰς ρωσικὰς ρεθυριὰς μίσθαρνος, ἐτόλμησε νὰ διορίσῃ φεύγων καὶ ἀρχιερατικούς ἐπιτρόπους ἐν ταῖς τριῖσι πόλεσι Μερσίνῃ, Ταρσοῦ καὶ Ἀδᾶν, ὧν ἐξήγησε τὴν ἀναγκάσειν παρὰ τῆς ἐπιτοπίας ἀρχῆς. Ἀλλ' αὕτη συνετάτα καὶ ἐν οὐτῷ προσενηθιστῇ ἀπέριψε τὴν παρὰ νομον καὶ ὑπερβόλον αἰτίαν.

Οἱ Ἀραβες τῆς Μερσίνης κατεδόντες, ὅτι εἰς κέντρα ἐλκτικῶν ζητούντες νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κανονικὸς μητροπολίτης ὁ Ταχάν, καὶ καταισχυνθέντες, ὅτι εἶδον αὐτὸν κακὸν κακῶς ἀποπεμπόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἐξεμάνησαν. Μετ' ἐσχάτης ἀνανδρίας ἐπλάσαν συκοφαντίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων διερχομένων τοῦ γαλλικοῦ, τοῦ αὐστριακοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου καὶ κατήγγειλαν αὐτοὺς εἰς τὰς προεσταμένας ἀρχὰς ὡς ὑποκινήσαντας τοὺς Ἑλληνας τῆς πόλεως εἰς ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ταχάν. Μὴ ἀρκεσθέντες δ' εἰς τοῦτο τὴν Κυριακὴν 26 παρελθόντος μηνὸς ἐνεδρεύσαντες ἐπιβόλησαν ἀπὸ τοῦ προαυλίου τῆς ἀραβικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας προχοντὰς τινὰς Ἑλληνας ἐπιστρέφοντας περὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ ἐτραυματίαν σοβαρῶς ὅπως οὖν, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀκινδύνως τὸν ἐκ τῶν μεγαλεμπόρων Ἑλλήνων τῆς Μερσίνης καὶ διερχομένον τοῦ ἀγγλικοῦ Προξενείου κ. Κεσίσογλου, ἀνδρα φιλήσυχον καὶ ἀγαπῆτὸν τοῖς πᾶσι, εἰς οὐδὲνα ποτε οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην δόξαν ἀφώρησεν. Αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων διὰ τὴν δολοφονικὴν ταύτην ἀπόπειραν, ἐλπίζεται δὲ, ὅτι θὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ ἐνοχοί.

Ἰδοὺ τί κατάρθωσεν ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ ὑπηρετομένη δυστυχῶς καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων, νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν πόλεως ἐργατικῆς καὶ φιλησυχου, οἷα ἡ Μερσίνῃ.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ διοίκησις τοῦ Σειφουλλὰχ πασᾶ. — Τὸ αὐτοκρατορικὸν δατάγμα τοῦ διορισμοῦ του. — Ἡ ἀναθάρρυνσις τῶν κατοίκων. — Ἡ πολιτεία τοῦ Ὁσμὰν πασᾶ συνεχίζοιμένη. — Χωρικὸς ἀρτευσθεὶς δικαιοῦμενος ἀμέσως. — Ἐκτακτοῦ ἡ ἐκ τοῦτου αἰσθησις. — Τὸν κακοποιῶν στοιχείων ὁ φόβος. — Φόβος Ρωμούνου διδασκάλου ἐν Ἰωαννίνους. — Τὰ αἵτια.

Ἀπῆρχομεν ἐκ καθήκοντος φιλαλήθειας τὸ αἰσθημα τῆς εὐφροσύνης ὅλων τῶν Ἡπειρωτῶν, οἵτινες διήλθον κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἰποδημούντες. Ὁ φόβος μὴ ἡ συνετὴ πολιτικὴ τοῦ Ὁσμὰν πασᾶ διακοπῇ ὑπὸ τοῦ διαδόχου του, λαμπρῶς διεφύσθη, ἐκπληκτοῦ δὲ ἡ Ἡπειρος εἶδεν ἐγκινηζομένην ἀπὸ τινος χρόνου πολιτεῖαν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως σύμφωνα πρὸς τὰ ἴδια καὶ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν κατοίκων, σύμφωνα πρὸς τὰ

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροῖδην διηγητὸν

Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Ἀλλοθὶ συμπερόντα τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Σχεδὸν ἀπίστευτα καταπύσιν ὅσα ὡς πρὸς τοῦτο ἀναγγέλλονται ἡμῖν.

Τούρκος ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπάλληλος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, ὥστε ἢ το ἀρχὸν συνταγματικοῦ κράτους, καταλείπων τὴν Ἡπειρον νὰ λογοδοτῇ πρὸς τὸ ὑπῆκον. Ἀποχαιρετίζων τοὺς Ἰωαννίτας ὁ Ὁσμὰν πασᾶς διεβεβαίωσεν οὐτοὺς, ὅτι ἡ θελήσις τοῦ Σουλτᾶνου εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς τὸ δικαίον καὶ ὁ νόμος κατ' ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων καὶ ὅτι ἡ βία καὶ ἡ αὐθαρεσία τῶν ἰσχυρῶν θὰ παταχθῇ αὐστηρῶς. Τοῦτο ἐπράξα ἐγὼ, τοῦτο θὰ πράξῃ καὶ ὁ διάδοχός μου, οὐδεὶς δὲ πρέπει νὰ φοβῆται ἀλλὰ τι ἡ τὸ κράτος τῶν νόμων. Περιέστειλα τὰς βιαιότητας τῶν τυραννίσκων καὶ ἀπέδωκα τὴν προστασίαν τοῦ νόμου εἰς τὸν φιλήσυχον καὶ τιμὸν χωρικόν, εἰς τὸν ἔμπορον καὶ τὸν ἐργάτην, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας.

Τοιαῦτα ἀποχαιρετίζων τοὺς Ἰωαννίτας εἶπεν ὁ Ὁσμὰν πασᾶς. Ἀνεγνώσθη εἰς τὰ φερμάνιον τὸ διορίζον τὸν Σειφουλλὰχ πασᾶν. Οἱ Ἡπειρωταὶ παρετήρησαν εὐφροσύνης μιαν πρωτοφανῆ κινετομένην εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ φερμανίου τοῦτου. Ὁ Σουλτᾶνος ἀπεκάλει τὸν λαὸν τῆς Ἡπείρου φιλοπρόδοτον λαόν, διεβεβαίωσεν δὲ τοῦτον, ὅτι ὁ νέος διοικητὴς Σειφουλλὰχ πασᾶς θὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀδικουμένους καὶ θὰ πατάξῃ τὴν τυραννίαν.

Ἐξήγων διὰ δημηγορίας ὁ Σειφουλλὰχ πασᾶς τὰς ἐντολάς τοῦ φερμανίου ὑπεσχεθῇ αὐστηρὰν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, πλήρη ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως καὶ ἐκάλεσε τὸν λαόν νὰ προσέρχεται πρὸς αὐτὸν ἐλευθέρως ἄνευ ἀναφορῶν καὶ παρεμβάσεων ἄλλων.

Τοῦτο ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐκπληρώσῃ εὐθὺς ἀμέσως. Κλαίον καὶ οὐδύμενοι παρῆστη πρὸ αὐτοῦ χωρικοὶ ἐκ Κουρέντων παραπονούμενοι, ὅτι καθ' ὅδον συλλαβόντες αὐτὸν δύο Ἀλβανοὶ ἀφῆρσαν ὅσα χρήματα ἔφερε, περὶ τὰς δέκα δραχμάς (δύο μεντζήτια) καὶ τὴν ἡμίονον. Κατεπράυνεν αὐτὸν ὁ Σειφουλλὰχ δι' ὑποσχέσεων, ὅτι θὰ ἀποδοθῇ αὐτῷ τὸ κτήνος, ἔδωκε δὲ ἐξ ἰδίων καὶ τὰ δύο μεντζήτια. Ἐξάλλος ἐκχαρὲς ὁ χωρικός διηγήθη τὰ συμβάντα εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Σειφουλλὰχ πασᾶς καλέσας τὸν ἀρχηγόν τῆς χωροφυλακῆς ἐπέτρεψε τὴν ἐνδὸς 10 ἡμερῶν εὐρεσιν τῆς ἡμίονου τοῦ χωρικοῦ, ἡπειλήσεν ἄλλως, ὅτι θὰ κρατήσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ζῴου ἐκ τῆς μισθοδοσίας του καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ προκαλέσῃ τὴν παῦσιν του. Τὸ ζῶον ἐνδὸς πέντε ἡμερῶν ἀνευρέθη.

Ἀπὸ μηνῶν τινων πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ὁσμὰν πασᾶ τακτικῶς καθ' ἐσπέραν σχεδὸν διαπράττονται ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων νυκτοκλοπία. Ὅλος ὁ κόσμος ἐγίνωσκεν, ὅτι ταύτας ἐπὶ ἀνδρες τοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ἀθῶοι τῆς καταστάσεως δὲν ἦσαν ἀνώτεροι τινες στρατιωτικοὶ κύκλοι. Νῦν, ἐξ οὗτο ἦλθεν ὁ Σειφουλλὰχ πασᾶς, ἐπέκασε τὸ κακὸν τοῦτο. Ἐριπποὶ καὶ πεζοὶ περιπολοῦν περικυκλῶντες τὴν πόλιν ἔχουσαι διαταγὴν νὰ συλλαμβάνωσι πάντα ὀπλίτην, ὃν θὰ συναντήσωσι μετὰ τὴν 8 ἐσπερινὴν ὥραν, νὰ προστατεύωσι τοὺς πολίτας καὶ νὰ ἀφῇωσιν αὐτοὺς ἐλευθέρους.

Χαίροντες μανθάνομεν ταῦτα. Εὐχόμεθα δὲ εἰλικρινῶς ἡ Α. Ε. ὁ νέος διοικητὴς Ἰωαννίνων νὰ μὴ διαψεύσῃ τὴν φήμην του ὡς ἀνδρὸς πεπολιτισμένου, φιλοπροδότου, ἡμέρου τα ἴδια καὶ φίλου τῆς δικαιοσύνης, συνετοῦ δὲ, ὥστε νὰ διακρίνῃ, ὅτι ἡ κακοδιοίκησις βλάπτει μὲν τὸ ὑπῆκον, ἀλλὰ καταλύει καὶ τὰ κράτη, αἵτινα ἀνέχονται τὴν αὐθαρεσίαν καὶ τὴν ἀναρχίαν.

Περὶ ὥραν 8ην μ. μ. τοῦ Σαββάτου 4 Μαρτίου ἐφρονεῖτο δι' ἐγγειρίδιον ὑπ' ἀνῶτατος ὁ ἐξ Ἀδελφῶν ὁρῶμενος ἀρνησάμενος διδάσκαλος τοῦ ἐν Ἰωαννίνους ρωμουνικοῦ σχολείου. Τὰ μίσθαρνα ὄργανα τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδης ἀπέδωκαν, ὡς εἶναι εὐνόητον, συκοφαντικὰ τὰ μυστηριώδη φῶνον εἰς τοὺς Ἑλληνας, τίς οἶδε δὲ ποῖα μανία θὰ καταλάβῃ πάλιν τοὺς ἐν Βουκουρεστίᾳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ βάσιμοι ὑπάρχουσι ὑπόνοιαι, ὅτι ὁ φονεὺς εἶναι συνάδελφος τοῦ φονευθέντος ὁρῶμενος εἰς τὸ κακούργημα ἐκ λόγων οἰκογενειακῆς τιμῆς.

Καταλήγοντες τὰς ἐξ Ἡπείρου εὐχαρίστους ταύτας πληροφορίας θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναγγάσωμεν ἐνταῦθα τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν Κουρέντων καὶ Ζαγορίου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σειφουλλὰχ πασᾶν, ὅπως ἀποικύρῃ ἐκ Βελλᾶς τοὺς πρώην συντρόφους τοῦ ληστήρχου Πάνου, διότι κατέστησαν ὁ τρόμος τῶν περιγύρων διὰ τῶν ζωοκλοπῶν καὶ τῶν ἄλλων αὐτῶν αὐθαρεσιῶν. Τὰ τέρατα ταῦτα ὀνομάζονται Τούσιος Ζήδρος καὶ Ντίσιος Λαμπρός καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι ποιμαίνουσιν τὰ πρόβατά των, διαπράττουσι μυριάς ἀθαιτουργίας.

ἡν ὅποιαν ἔλπιον ὁ Καρατζῆς, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ὡς
 ὑποστηρικτὴν αὐτοῦ τῆς γνώσεως τοῦ γραμματικῶς
 ὀρθοῦ, ἢ μᾶλλον τὸ παιδαγωγικὸν πνεῦμα δὲν ἔφη
 ὁ Καρατζῆς βέβαιον ἐνδεῖς, ἐπεὶ τὸν Ἑλληναῖον, εὖθὺς
 ἀπεσπάρει τὸ νεώτερον, τοῦτον οὐκ ἔφησεν καὶ
 ἀποκρίσας πρὸς αὐτὸν ὡς ἡλικίᾳ, μετὰ τὸν
 ἀποκρίσας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας, ἐλπίσας ἐπὶ
 αὐτῶν, ἀποκρίσας τῶν ἐκ τῶν ἐπιτομῶν ἐλαττω-
 σασαμένων μερῶν καὶ ὁ ἡμέτερος παιδαγωγικὸς
 αὐτὸ καταγράφει (κ.τ.λ.)

(ἔπειτα τὸ τέλος)

(ἔπεται τὸ τέλος)

κους. Είς τὰς δύο ταύτας ἐννοίας περιέκλεισεν ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν πρόγραμμά του ὁ νέος οὗτος πολιτευτής. Ἐν Βόλῳ δέ, ἐνθα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετέβη περιφεύων ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν ἀνεμνήσθη καὶ τοῦ Βασιλέως, ἡ μάλιστα ἐαυτοῦ, διότι ἀδιατρέπτως φαίνεται νοσταλγῶν ὁ κ. Πάλλης τὸν κλασικὸν ἐκείνων ἡμερῶν, καθ' ὅς ἀνυστόλως ὑδρὶζοτο τὸ στέμμα Κατέκρινε τὸν Βασιλέα, διὰ ἐπισκεφθεὶς τὸ Λονδίον, διὲς ἐντεως τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης κατὰ Ν) ἔριον δεξιόσεως ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ἐβράδυνε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ μίαν ἐξομόδα! !

Ἀνεμνήσθημεν τοῦ ἐξόστου τοῦ Τρικοῦπη, ἵνα καταδείξωμεν τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν περιήλθον τὰ πράγματα τὰ πολιτικά τῆς χώρας, καὶ τὴν ἀπαραδεγματοσὺν λειψανδρίαν. Ἀπέναντι τοῦ ἐξόστου ἐκείνου, ἐξ οὗ ἀντήχησαν μεγαλήγοροι περὶ τῶν τυχῶν τοῦ γένους λόγιοι, ἰδούθη νῦν ἄλλος ἐξόστης ἀπ' οὗ ἀκούονται μόνον ἔθρεις! Τοιοῦτοι ἄνδρες ἀξιοῦσι νῦν νὰ κυβερνήσωσι τὴν Ἑλλάδα! Ἄνδρες ἀληθῶς μεγάλοι, διότι μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα ἀνῶμας τὸν κ. Α. Πάλλην ὁ γῆς ἀντίζηλος, νῦν δὲ συμμαχητὴς αὐτοῦ κ. Γουναρόκης!

Ἀλλὰ κλείσωμεν ὅματα καὶ ὧτα πρὸς τὰς κατασκευασὰς τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας ἀκοσμίαν ταύτας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 26 Μαρτίου καὶ ἐνδιατρίψωμεν περὶ τὸν ἄλλον βίον τοῦ ἔθνους.

**

ΦΩΤΕΙΝΟΤΑΤΗΝ, ἐτέλειδα ἐκδήλωσιν τῆς εὐγενείας τὸν αἰσθημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παρῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπλοῦς τῶν Ἀθηνῶν πολίτης, ὁ ἑπ. Σκαρβούλης, ὅστις ἀποθανὼν διέταξε διὰ τῆς διαθήκης του ταῦτα: νὰ δοθῶν ἐκ τῆς περιουσίας του 10000 εἰς κατασκευὴν περιόχματος τοῦ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου τοῦ Μιλτιάδου. 20000 εἰς κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ Μιλτιάδου στήθεσι μόνον ἐν Μαραθῶνι ἢ ἐν Ἀθήναις. 20000 δὲ εἰς κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ Περικλέους στήθεσι μόνον ἐν Ἀθροπόλει, ὅπως βλέπῃ τὸ ἀθάνατον ἔργον του, μετὰ κληροδοτήματα δὲ τινὰ πρὸς συγγενεὶς καὶ φίλους καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα τὸ λοιπὸν τῆς περιουσίας του ὑπολογισθὲν εἰς 200,000 δραχ. καὶ πλέον καταλείπει ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Ἡ πρόθεσις εἶναι μεγάλη καὶ ἐνδεικνύει εἰς ποῖα ὑψηλὰ φρονήματα εἶναι εὐπρόσποιοι ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους.

**

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν κατηγγέθη ἡ κατάστασις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1905 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τακτικῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως ταύτης ἀνῆλθον ἐπὶ βεβαιωθέντος ποσοῦ δραχμ. 120,119,952.60 εἰς δραχ. 110,680,379.21, ἐνῶ αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1904 κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀνῆλθον εἰς δραχ. 99,543,864.29.

Ἐπομένως συγκρινόμενα αἱ εἰσπράξεις αὗται ἐξ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1905 πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1904 παρουσιάζουσι πλεόνασμα δραχμῶν 11,136,514.92.

Τὸ ἐνθάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται μὲν εἰς τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τῶν διαφόρων ταμιῶν, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν εἰσπραξὶν ἐξ ἐκατομμυρίων περιττῶν δραχμῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Πάλλης ἐκ τῶν πλεονασμάτων τοῦ καπνοῦ, πλεονασμάτων, ἅτινα ἔσχε τὴν πρόνοιαν νὰ ἀποταμιεύσῃ εἰς τὴν ἔθν. Τράπεζαν ἢ προηγουμένης κυβερνήσεως Θεοτόκη.

**

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ συγκατηρητῶν εἶναι ἄξιος ὁ ὑπογεγράφος τῶν Ἑσπερικῶν κ. Καλογερόπουλος, διὲς δὲξας ἀνελήφθη τῆς σπουδαιότητος ἀνάγκης καὶ τὰ πρὸς τὴν ἐνέργειαν, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς τέλος πάντων ἀντιπροσωπευθῇ νῦν τὸ πρῶτον ἐν τῷ συγκροτούμενῳ ἐν Ρώμῃ ἑκτῷ τηλεγραφικῷ διεθνῇ συνέδριῳ. Εἰς τὰ πρῶτα πέντε συνέδρια, ἐν ᾧ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς ἀπέστειλεν ἀντιπροσώπους ἢ Ῥωμουνία καὶ ἢ Βουλγαρία, ἀποστέλλει μόνον ἢ Ἑλλάς, μόνη αὐτὴ ἐπιμένουσα νὰ μὴ ἐννοῇ, ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τοῦ κράτους εἶναι εἰς τὸν πλεονασμὸν παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ἀκμῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἅμα τῆς χώρας. Νῦν ἢ Ἑλλάς ἠδυνήθη νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτῆς εἰς τὸν μόνον ἀξιόδοτον ἄνδρα, τὸν Κωνσταντῖνον Μαρτίνον, ὃν ἐξετίθησαν ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἢ βουλευτικῆς φανλοκρατίας, ἀλλ' ἦν ἐδόξασεν ἢ ἀριστατὴ ὑπηρεσίας τῶν κερτικῶν ταχυδρομείων.

**

Οἱ κ. κ. Ἡπίτης καὶ Δημητριάδης ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυικοῦ οἵτινες εἶχον ἀποσταλῇ εἰς Παρίσι διὰ παραλάβωσι πέντε πυροβόλα προοριζόμενα διὰ τὴν πέντε γερμανικὰ τορπιλλοβόλα τοῦ ἡμετέρου στόλου, διὰ τηλεγραφημάτων τῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνῆγγελλον, διὰ παραλαβῶν ταῦτα καὶ διὰ προσεχῶς ἀποστέλλονται.

**

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ περιγητῶν περιέχονται

κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν Ἑλλάδα, ἵνα προσκυνήσωσι τῆς ἀρχαιότητος τὰ μνημεῖα. Ἀλλ' οἱ ἀσυνετοὶ ὄχλοι οἱ ὑπὸ ἀσυνειδήτων δημοκόπων παρασυρόμενοι ἀσχημονοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς ὠρυόμενοι καὶ πυροβολοῦντες χωρὶς νὰ ἐννοήσωσιν, δι' ἐκτὸς τῆς ἡθικῆς κατασχόντης ἀποδιώκομεν ἐκ τῆς πατρίδος ἡμῶν τοὺς ξένους καὶ βλάπτουμεν τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντά της.

**

ΚΑΤΑ τὰ συγκλητικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὸ καθαρὸν κέρδος ἐκ τῶν πωληθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου τοῦ στόλου ἀνῆλθεν εἰς 500,000 δραχ. ὑπολογίζεται δὲ διὰ αἱ ἐπόμενα τρεῖς κληρώσεις θὰ ἀποφέρωσι κέρδος 900,000 δραχ.

Τὸ δὲν ὅθεν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου κατὰ τὸ ἔτος ὑπολογίζεται, διὲς θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1,400,000, ἐν ᾧ τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1905 ἀνῆλθεν εἰς 1,200,000 δραχ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, φίλτατοι κύριοι Ἕλληνες, διὲς ὁ πατριωτισμὸς ἡμῶν καταναλλασκεται πολλὴν περισσότερον εἰς λόγους ἢ εἰς ἔργα καὶ διὲς πρέπει νὰ αἰσχυρόμεθα, διὲς ἔθνος 10,000,000 δὲν κατάρθωσε νὰ ἀγοράσῃ ἑνὸς ἐκατομμυρίου τετραδράχμια γραμμάτια, ὃν τὸ τίμημα ἀφιερῶθῃ εἰς τὸν ὑψιστον τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πόθον.

ΠΟΝΤΟΣ

Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος ἑλληνικαὶ κοινότητες
— **Ο** πληθυσμὸς αὐτῶν. — **Τὰ** σχολεῖα, διδασκαλικοὶ καὶ μαθηταί.

(Τὰ καὶ τὸ προηγουμένον φύλλον)

Μουζα. Ὁ διγλάνθρωπος οὗτος συνοικισμὸς ἐκ 250 κατοίκων συγκείμενος εἶναι ἀμυγῆς ἑλληνικῆς. Διατρεφεί δημοτικὴν τετρατάξιον σχολὴν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 28 μαθηταί.

Σέσσερα Καλεμέν. Ἀμυγῆς ὑπὸ Ἑλλήνων μόνον κατοικεῖται καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο χωρίον. Οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 160, διατρεφόντες γραμματεῖον μετὰ μαθητῶν 25.

Κογκά. Ἑλληνικὸν ἐντελὲς εἶναι καὶ τὸ χωρίον τοῦτο, οὗ οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 250 διατρεφόντες δημοτικὴν σχολὴν μετὰ τῶν διδασκάλων εἰς 8 ἐφοίτησαν 80 μαθηταὶ καὶ μαθητρίαι δύο μόνον. Εἰκάζεται, διὲς προσέρχονται μαθηταὶ καὶ ἐξ ἄλλων πληρωμάτων μερῶν.

Ἀρπένια. Ἐκ τῶν 250 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου οἱ 190 εἶναι Ἕλληνες. Ὁ πῖναξ, ὃν ἔχομεν ὑπ' ὄψει, δὲν ἀναγράφει ὑπάρχον σχολεῖον.

Γουργενή. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἀνέρχονται εἰς 720, τούτων δὲ Ἕλληνες μόνον 165, διατρεφόντες γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 26 μαθηταί.

Καπλίκι. Κομποπόλις περιλαμβάνουσα 1165 κατοίκους, ὧν οἱ 1580 Ἕλληνες. Ἐν τῇ κομποπόλει ταυτὴ λειτουργεῖ ἐπτατάξιον ἀστικὴ σχολὴ ἀρρῶν, ἐν ᾗ ἐδίδασκαν τρεῖς διδασκαλοὶ 88 μαθητὰς καὶ 12 μαθητρίαις.

Ζερφυρί. Εἰς 350 ἀνέρχονται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου πάντες πληρὴν 10 ξένων Ἑλλήνων. Ὑπάρχει ἐν αὐτῇ κοινὴν δημοτικὴν σχολεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 33 μαθηταὶ καὶ 10 μαθητρίαι.

Μαντζάντων. Ἕλληνες εἶναι πάντες οἱ 175 κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου διατρεφόντες καὶ οὗτοι στοιχειώδες σχολεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 23 μαθηταὶ καὶ 7 μαθητρίαι.

Τζεβεζλί. Ἐν τῷ ἀποσταλντῇ ἡμῖν καταλόγῳ δὲν σημειώθησαν οὗτε τῶν κατοίκων ὁ ἀριθμὸς, οὗτε τῶν μαθητῶν, πληρὴν μόνον, ὅτι λειτουργεῖ τετρατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον.

Κοσμά. Ἐντελὲς ἑλληνικὸν εἶναι καὶ τὸ χωρίον τοῦτο κατοικουμένον ὑπὸ 250 ἀνθρώπων. Ὑπάρχει κοινὸν γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 30 μαθηταὶ καὶ 7 μαθητρίαι.

Μαζερά. Ἐκ τῶν 450 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου Ἕλληνες εἶναι οἱ 140. Ἀλλὰ καὶ οὗτο, διατρεφούσιν στοιχειώδες σχολεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου διδάσκει τὰ πρῶτα γράμματα εἰς 15 παιδία.

Ολκας. Εἰς 1085 ἀνέρχονται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, ἐξ ὧν Ἕλληνες εἶναι 535. Παρὰ τὸ ὀλιγόριθμον αὐτῶν οἱ Ἕλληνες συντηροῦσιν ἐξ ἑαυτῶν σχολεῖον μετὰ δύο διδασκάλων, εἰς 8 ἐφοίτησαν 53 μαθηταὶ καὶ 10 μαθητρίαι.

Φαντά. Τὸ ἡμισυ τῶν 200 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου εἶναι Ἕλληνες. Ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 16 μαθηταί.

Δουρξ. Εἰς 350 ἀνέρχονται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, ὧν οἱ 250 Ἕλληνες. Ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 22 ἀρρενες μαθηταί.

Κολιάδε. Κομποπόλις εἶναι ὁ συνοικισμὸς οὗτος περιλαμβάνουσα 2000 κατοίκους, ὧν 400 μόνον Ἕλληνες. Ἀλλὰ καὶ τοσοῦτοι ὄντες διατρεφούσιν ἐξ ἑαυτῶν ἀστικὴν σχολὴν μετὰ τριῶν διδασκάλων, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 65 μαθηταὶ καὶ 20 μαθητρίαι.

Σαμάροζα. Ἐξήκοντες εἰκοσι καὶ πέντε εἶναι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, ὧν οἱ 350 Ἕλληνες. Καὶ ἐνταῦθα ἐπτατάκτος κατὰ τὸν

κατάλογον λειτουργεῖ σχολή, ἐν ᾗ τρεῖς διδασκαλοὶ ἐδίδασκαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 80 μαθητὰς καὶ 5 μαθητρίαις. Ἄν μὴ σφάλληται ἐν τούτῳ ὁ κατάλογος, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀποδοτέος εἰς τὸ γένος, διὲς προσέρχονται αὐτοὶ καὶ παῖδες ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρίων.

Σαίννα. Ἐκ τῶν χιλίων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου τὸ ἡμισυ εἶναι Ἕλληνες, διατρεφόντες κοινὴν δημοτικὴν σχολὴν μετὰ δύο διδασκάλων, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 40 μαθηταὶ καὶ 5 μαθητρίαι.

Αφέντζα. Κάτοικοι 500, ὧν οἱ 125 Ἕλληνες. **Κόζαλη.** Κάτοικοι 500, ὧν οἱ 200 Ἕλληνες. **Μετίονα.** Κάτοικοι 1200, ὧν οἱ 200 Ἕλληνες. Ἐν τοῖς τριῖς τούτοις χωρίοις δὲν λειτουργεῖ ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Οἶς 300 εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου πάντες Ἕλληνες, διατρεφόντες κοινὴν γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 25 παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Κούζλα. Ἐκ τῶν χιλίων κατοίκων τῆς κομῆς ταύτης οἱ 400 περίπου εἶναι Ἕλληνες συντηροῦντες κοινὴν δημοτικὴν σχολὴν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 40 μαθηταί, ὧν οἱ 20 θῆλεις.

Κομερά. Κάτοικοι ἐν ὅλῳ 175, ὧν οἱ 95 Ἕλληνες. Ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 15 παιδία.

Κερασέα (Χότζ). Ἐκ τῶν 835 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου οἱ 460 εἶναι Ἕλληνες. Ἐξήκτοντες εἶναι τὸ λειτουργοῦν ἐνταῦθα σχολεῖον μετὰ τριῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν μὲν 71, μαθητρίων δὲ 16.

Κατόγλη. Κάτοικοι ἐν ὅλῳ 325. Ἕλληνες 200 ἔχοντες γραμματεῖον, εἰς 8 ἐφοίτησαν 35 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Γαλός. Κάτοικοι 250. Ἕλληνες 150. Ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα γραμματεῖον μετὰ μαθητῶν 15.

Οχτά. Τὰ δύο τρίτα τῶν 150 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου εἶναι Ἕλληνες συντηροῦντες γραμματεῖον μετὰ 25 μαθητῶν.

Μανωμενάντων. Ἕλληνες εἶναι σχεδὸν ὅλοι οἱ 100 κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου πληρὴν μόνον οἰκογενειῶν ξένων. Σχολεῖον ἐνταῦθα δὲν λειτουργεῖ.

Κοινώνισσα. Κομποπόλις ἀριθμοῦσα 3000 κατοίκους. Τούτων οἱ 1250 εἶναι Ἕλληνες πληρὴν ἀστικὴν συντηροῦντες σχολὴν μετὰ τεσσάρων διδασκάλων. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐφοίτησαν 134 μαθηταὶ καὶ 40 μαθητρίαι. Ἡ κομποπόλις αὕτη μετὰ ὅκτω ἄλλων κοινοτήτων, ἃς εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ἀναγραφῶμεν περατοῦντες τὸν κατάλογον, ὑπάρχει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σουρμενίου.

Σημ. τοῦ Ἀγῶνος. Ἐγκριτος ὁμογενὴς ἀρίστα γινώσκων τὰ κατὰ τὴν Τραπεζοῦντα εὐρίσκων ἐσφαλμένας τὰς πληροφορίες, εἰς ἃς βασιθεύοντες κατεχωρίσαμεν ὅσα ἐγράψαμεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 362 φύλλῳ τοῦ Ἀγῶνος, ἐπιστέλλει ἡμῖν ταῦτα:

α' Ἀποστέλλω ἡμῖν τὸν ἐτήσιον ἱστολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν ἑλληνικῶν εκπαιδευτηρίων Τραπεζοῦντος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1904 μέχρι 30 Ἰουνίου 1905, ἵνα πεισθῇτε, ὅτι ἐσφαλμένοι εἶναι αἱ δοθείσαι ἡμῖν πληροφορίες περὶ τῶν δαπανῶν καὶ εἰσδημάτων τῆς ἑλλην. κοινότητος Τραπεζοῦντος. Ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἱστολογισμῷ ἡ πόλις δαπανᾷ διὰ τὰ σχολεῖα τῆς περὶ τὰς 2700 λίρας (καὶ οὐχὶ 1100, ὡς ἐγράφη), ἰδιαίτερος δὲ ἐξοδεύει τὰς 250 λίρας διὰ τὸ Φιλεκατασκευτικὸν Συλλόγον, 200 λίρας διὰ τοὺς πτωχοὺς διὰ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ ἑτέρας 200 διὰ τὰ πτωχὰ κοράσια διὰ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν «Μερίμνης» ἥτις παρέχει ἐργασίαν εἰς ὑπερεκατὸν ἀπόρους νεανίδας συντηροῦσα οὕτω ἐργαστήριον ἀπόρων γυναικῶν κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις ὑφιστάμενον.

Σημειώσαντες πρὸς τοῦτους, διὲς πληρώνοντες ἀνελλιπῶς πάντας τοὺς φόρους τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν συντηροῦμεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν δέκα ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιαίτερος παρέχουμεν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ τῆς Μητροπόλεως.

Εὐγνωμονοῦμεν τῷ ὁμογενεῖ τούτῳ διὰ τὰ ἐπισταλντα. Σκοποῦν ἡμῶν ταχύντες νὰ γνωρίσωμεν τοὺς Ἕλληνας τὴν ἀγωνισμένην Ἑλλάδα ὁμοθυμαδὸν, ὅτι ἀνελάρομεν ἱπποσύνην καὶ δόξα, ἔργον, εὐνόητον δὲ εἶναι, διὲς θὰ εἰσπράσωσι καὶ λαθὼν. Ἀλλ' εἰς ἐπακόρθωσιν αὐτῶν θὰ εὐρωσὴν ἡμᾶς, οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἀέριστε προθύμοι, μετ' εὐφροσύνης νὰ ἀπεδέχημεν νῦν τὴν ἐπικουρίαν τὴν δεκνόμενάν, διὲς ἡ φιλομουσία τῆς Τραπεζοῦντος εἶναι ἀνωτέρα ἢ οἱ αἱ περιστάσεις.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου ἐκ πολλῶν τεκμηρίων πιστοποιεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰαπωνία ἐδρῶνται εἰς τὰ πρῶτα νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι μὴ ἀντιστοιχῶσιν ἡδὴ συνθήκην ἀπορροῶν εἰς τὰ μεσογειακά ἑλληνικά. Πρόδηλον, διὲς καὶ ἡ συνθήκη αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου ἐκ πολλῶν τεκμηρίων πιστοποιεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰαπωνία ἐδρῶνται εἰς τὰ πρῶτα νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι μὴ ἀντιστοιχῶσιν ἡδὴ συνθήκην ἀπορροῶν εἰς τὰ μεσογειακά ἑλληνικά. Πρόδηλον, διὲς καὶ ἡ συνθήκη αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου ἐκ πολλῶν τεκμηρίων πιστοποιεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰαπωνία ἐδρῶνται εἰς τὰ πρῶτα νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι μὴ ἀντιστοιχῶσιν ἡδὴ συνθήκην ἀπορροῶν εἰς τὰ μεσογειακά ἑλληνικά. Πρόδηλον, διὲς καὶ ἡ συνθήκη αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου ἐκ πολλῶν τεκμηρίων πιστοποιεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰαπωνία ἐδρῶνται εἰς τὰ πρῶτα νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι μὴ ἀντιστοιχῶσιν ἡδὴ συνθήκην ἀπορροῶν εἰς τὰ μεσογειακά ἑλληνικά. Πρόδηλον, διὲς καὶ ἡ συνθήκη αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρακτορείου ἐκ πολλῶν τεκμηρίων πιστοποιεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ Ἰαπωνία ἐδρῶνται εἰς τὰ πρῶτα νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι μὴ ἀντιστοιχῶσιν ἡδὴ συνθήκην ἀπορροῶν εἰς τὰ μεσογειακά ἑλληνικά. Πρόδηλον, διὲς καὶ ἡ συνθήκη αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις «Πατρίδος» παρεχομένην μετάφρασιν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν ὀνόματι τοῦ Κακουργιοῦ Κραυδῆς διεξαχθείσης δίκης κατὰ τοῦ Θωμᾶ Ἰωάννου δολοφόνου τοῦ ἐν Καλαφάτῳ Ἑλλήνου τραπέζιου Παπαδημητρίου ἢ ὁμογενεῖς φαίνεται καὶ τῆς τοιουτοῦ χείρως. Ἀνευ πολλοῦ κόπου ἀντιγράψαν ἐν τῇ ἀθωωτικῇ αὐτῆς ἀποφάσει τὴν ὁρὴν τοῦ μαινομένου ὄχλου καὶ ἀσεβοῦσα πρὸς τὴν στοιχειώδη καὶ καταφανοῦσιν ἀλήθειαν ἐπὶ αὐτῇ. Ὁχι! ὁ Θωμᾶς Ἰωάννου δὲν ἐφόνευσεν τὸν Μ. χαλὴ Παπαδημητρίου! !

Ἀλλὰ καὶ ἄλλως εἶναι διδακτικὴ ἡ παράδοξις αὕτη δίκη. Ἐκ τῆς ἀφελείας τῆς ἐροήσεως τῆς Ῥωμουνίας εἰσαγγελέως πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον αὐτῆς τὴν Ῥωμουνίαν, ὅτι ἐπὶ τῇ ἀθωωτικῇ αὐτῆς ἀποφάσει τὴν ὁρὴν τοῦ μαινομένου ὄχλου καὶ ἀσεβοῦσα πρὸς τὴν στοιχειώδη καὶ καταφανοῦσιν ἀλήθειαν ἐπὶ αὐτῇ. Ὁχι! ὁ Θωμᾶς Ἰωάννου δὲν ἐφόνευσεν τὸν Μ. χαλὴ Παπαδημητρίου! !

Ἄλλὰ καὶ ἄλλως εἶναι διδακτικὴ ἡ παράδοξις αὕτη δίκη. Ἐκ τῆς ἀφελείας τῆς ἐροήσεως τῆς Ῥωμουνίας εἰσαγγελέως πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον αὐτῆς τὴν Ῥωμουνίαν, ὅτι ἐπὶ τῇ ἀθωωτικῇ αὐτῆς ἀποφάσει